

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าขึ้นอยู่กับปัจจัยและวิธีการหลาย ๆ อย่าง ปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งก็คือ การพัฒนาคน สังคม และวัฒนธรรม ดังที่รัฐบาลได้ให้ความสำคัญและบรรจุแผนพัฒนาคน สังคม และวัฒนธรรมไว้ในแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมาตั้งแต่ฉบับที่ 2 จนถึงฉบับปัจจุบัน (ฉบับที่ 6 พ.ศ. 2530-2534) มีการจัดสรรงบประมาณในการพัฒนาในจำนวนที่เพิ่มสูงขึ้นเรื่อย ๆ โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะพัฒนาคุณภาพของคนในสังคมให้สูงขึ้น รวมทั้งให้มีความรู้ ความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมทาง เศรษฐกิจและสังคม คนทุกคนในสังคมถือเป็นกลุ่มเป้าหมายของการพัฒนา โดยกำหนดแนวทางไว้ว่า จะพัฒนาคนให้เป็นคนดี มีความรู้ มีความสามารถทั้งด้านวิชาชีพ การพึ่งพาตนเอง และการมีบทบาทในการพัฒนาส่วนรวม (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ 2530: 38-39) การที่จะพัฒนาคนให้เจริญก้าวหน้าขึ้นจะต้องมีการพัฒนาตั้งแต่เยาว์วัย ทั้งนี้เพื่อวางรากฐานและปลูกฝังสิ่งที่ดีงามตั้งแต่ระดับพื้นฐานให้มีความมั่นคงเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ วิธีการหนึ่งที่ยั่งยืนมีความสำคัญต่อการสร้างความเจริญงอกงามของคนก็คือ การส่งเสริมให้มนิสัยรักการอ่านและมีทักษะในการอ่าน ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นเบื้องต้นในการให้การศึกษาแก่เยาวชน เป็นรากฐานที่จะช่วยให้บุคคลมีความพร้อมทั้งในทางวิชาชีพ และในทางสังคม (Center 1952: 280-282)

การอ่านคือ กระบวนการขั้นหนึ่งของความงอกงาม และมีส่วนช่วยให้บุคคลเจริญงอกงามทั้งในทางร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา ทัศนคติ และอุทิศคติ (Smith and Dechant 1961: 10-11) เป็นบ่อเกิดแห่งความรู้ เป็นการเปิดประตูค้นหาความรู้ทางวิชาการสาขาต่าง ๆ (สุจินต์ พนาปุทธิกุล 2528: 3) คุณค่าและความสำคัญของการอ่านมีผลอย่างมากต่อการดำเนินชีวิตของเด็กและเยาวชน พระวรวงศ์เธอ กรมหมื่นพิทยาลาภฤทธิยากรได้ตรัสในพิธีเปิดการสัมมนาหนังสือเด็กกลุ่มอายุ 11-16 ปี

ซึ่งจัดโดยคณะกรรมการฝ่ายวัฒนธรรมของคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยองค์การศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) เมื่อวันที่ 28 พฤศจิกายน พ.ศ. 2509 ว่า

หนังสือเป็นอุปกรณ์ที่มีคุณค่าต่อมนุษย์เป็นอันมาก การส่งเสริมให้เกิดรัก การอ่าน และรู้จักซาบซึ้งในคุณค่าของหนังสือนั้น เป็นสิ่งที่ผู้ใหญ่ควรกระทำ ควบคู่ไปเสมือนการแผ่ดวงทางชีวิตของเขาให้เดินไปสู่อนาคตอันแจ่มใส . . . เป็นวิธีการพัฒนาคนที่แบบเนชั่นและงคงาม (กรมวิชาการ 2510: 258)

การเริ่มหลอหลอมและปลูกฝังลักษณะบางประการแก่เด็ก จะต้องกระทำด้วยความรอบคอบ ค่อยเป็นค่อยไป และด้วยความเข้าใจอันดี โดยเฉพาะในเรื่องการรัก การอ่าน ทั้งนี้เพราะการอ่านเป็นกระบวนการที่สลับซับซ้อน (Schonell and Goodacre 1974: 31) เป็นวัฒนธรรมอย่างหนึ่งที่เกี่ยวพันกันกับทุกกระบวนการในสังคม (องค์การ เจตนพิจารณา 2527: 75) ดังนั้น จึงควรเสริมสร้างนิสัยรักการอ่านให้เกิดขึ้น ต่อเนื่องกันอย่างสม่ำเสมอ.

วัยรุ่นหรือเยาวชนซึ่งหมายถึงผู้มีอายุระหว่าง 15-25 ปี ถือเป็นช่วงเวลาที่สำคัญที่สุดในการสืบต่อนิสัยรักการอ่าน เพราะเป็นผู้ที่อยู่ในระยะกึ่งกลางระหว่างเด็กและผู้ใหญ่ ปัจจุบันวัยรุ่นหรือกลุ่มเยาวชนของไทยมีจำนวนถึง 11 ล้านคน หรือประมาณ 1 ใน 5 ของประชากรทั้งหมด 50 ล้านคน และเป็นกลุ่มที่มีสัดส่วนการอ่านออกเขียนได้ถึงร้อยละ 86 นับว่าสูงที่สุดกว่ากลุ่มอื่น เป็นวัยที่มีความสนใจในเรื่องราวต่างๆ อย่างกว้างขวาง ตั้งแต่เรื่องของการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย สุขภาพอนามัย เพศ อาชีพ ตลอดจนแนวความคิดทางคุณธรรมและความใฝ่ฝันนานาประการ (นิตยา ชูโต และ ทินิจ ศุภมัสส์คุงกูร 2528: 110) จิตใจส่วนหนึ่งยังคงมีความฝันอย่างเด็กที่มองทุกอย่างด้วยความหวังและความสวยงาม แต่จิตใจอีกส่วนหนึ่งเริ่มรับรู้สภาพความเป็นจริงในชีวิตที่มีสุขและทุกข์ปะปนกันไป เป็นวัยที่แสวงหาความรัก ความรู้ และความเป็นตัวของตัวเอง นอกจากนี้ยังเป็นวัยที่มีความอ่อนไหวต่อสิ่งเข้ายวนและสิ่งฉาบฉวยที่ได้พบเห็นในชีวิตประจำวัน

ความอ่อนไหวของวัยรุ่น เสี่ยงเพลง และธรรมชาติ เป็นจุดนึกคิดที่ทำให้คนใน

วงการธุรกิจหนังสือมุ่งผลิตสิ่งพิมพ์ที่สนองเนื้อหาประเภทเจาะกลุ่มผู้อ่าน โดยที่กลุ่มวัยรุ่น ถือเป็นกลุ่มผู้อ่านที่ใหญ่ที่สุด ประกอบกับนิยายสารหรือวารสารเป็นสื่อสิ่งพิมพ์ที่วัยรุ่นให้ความสนใจ มีวัยรุ่นจำนวนมากที่ไม่ชอบอ่านหนังสือตำรา หรือหนังสือเป็นเล่ม แต่เขาพอใจที่จะอ่านนิยายสารหรือวารสาร เพราะนิยายสารหรือวารสารมีบทความสั้นๆที่น่าสนใจ มีภาพให้ดูประกอบ ซึ่งเป็นที่นิยมกันมาก (Harris 1956: 946) ยิ่งในสภาวะการณปัจจุบัน ถือว่านิยายสารเป็นสื่อที่สำคัญ และมีบทบาทมากในการถ่ายทอดสิ่งต่างๆ นอกเหนือจากภาพยนตร์ โทรทัศน์ ดนตรี และแฟชั่น จึงมีการผลิตนิยายสารสำหรับวัยรุ่นออกมามากมาย นับตั้งแต่ประมาณปี พ.ศ. 2522 เป็นต้นมา โดยถือกำเนิดขึ้นจากการลอกเลียนแบบทางสังคม เช่น การเลียนแบบการแต่งกายจากวัฒนธรรมต่างชาติ การเล่นและร้องเพลงที่เป็นที่นิยมและติดอันดับทางวิทยุกระจายเสียง ฯลฯ เหล่านี้ เป็นสิ่งที่มีอยู่ในหัวใจของวัยรุ่นทุกยุคทุกสมัย ("ตลาดนิยายสาร" 2526: 22; มาลี บุญศิริพันธ์ 2527: 41) นับวันนิยายสารวัยรุ่นสามารถครองตลาดหนังสือได้ไม่น้อย ทั้งๆที่บางฉบับต้องเลิกกิจการไป แต่ก็ยังมีการผลิตออกมาใหม่ และมีปริมาณเพิ่มมากขึ้นอยู่เรื่อยๆ มีการแข่งขันกันบนแผงอย่างคึกคัก ไม่ว่าจะเป็นช่วงเศรษฐกิจซบเซาหรือชบเซา ("นิยายสารวัยรุ่น เพลง และดนตรี" 2527: 44) นิยายสารวัยรุ่นที่ผลิตออกมาทั้งหมดสามารถกล่าวได้ว่ามีเนื้อหาสาระไม่แตกต่างกันมากนัก กล่าวคือ เนื้อหาส่วนใหญ่เป็นเรื่องของสังคมวัยรุ่น โดยเฉพาะในเมือง แฟชั่น คาราโอเกะ นักร้องและนักดนตรี เพลง แบบทดสอบ บทสัมภาษณ์ บทกวีและกลอนเปล่า นวนิยายรัก เรื่องสั้น เรื่องแปล เรื่องราวของราชวงศ์ต่างๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ แฟนคลับ ตอบปัญหาของวัยรุ่นทางคานชีวิต การแพทย์ เพศ และอื่นๆ มิตรสัมพันธ์ทางจดหมาย บางฉบับเน้นไปทางคานดารานักร้อง นักดนตรี โดยไม่เน้นแฟชั่น ข้อเขียนในนิยายสารแต่ละฉบับเป็นไปในลักษณะง่ายๆ เบาสมอง หยอกเย้ากระเข้านิยามสโลว์วัยรุ่น พร้อมภาพถ่ายสวยๆงามๆ เหมาะสำหรับการจะฉีกมาเป็นปกสมุญนักเขียน สนองตอบความโลภโผนของวัยรุ่นได้อย่างจุใจ เน้นความหวือหวาตามลักษณะของวัยรุ่น ส่วนใหญ่ให้ความบันเทิงมากกว่าสาระหนักๆ ("ตลาดนิยายสาร" 2526: 22, "นิยายสารวัยรุ่นกับร้านบุคคิสยามเซ็นเตอร์ 2528: 92, มาลี บุญศิริพันธ์ 2527: 41)

จากการที่มีนิยายสารวัยรุ่นเกิดขึ้นมากมายบนแผงหนังสืออยู่ทุกวันนี้ ประกอบกับ

การเลือกอ่านของวัยรุ่นเป็นไปอย่างเสรี ทำให้ครูอาจารย์ ผู้ปกครอง และผู้ใหญ่หลายท่านคิดและวิตก พร้อมกับกล่าววิจารณ์ว่า วัยรุ่นสมัยนี้อ่านแต่หนังสือที่ไร้สาระ ไม่มีประโยชน์ ผู้ใหญ่อ่านแล้วไม่เข้าใจ และจากจุดนี้เอง ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจอยากทราบทัศนคติของวัยรุ่นต่อนิยายสารวัยรุ่น ซึ่งกำลังเป็นที่สนใจของพวกเขากันอย่างมาก ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมและการจูงใจให้มีความรักการอ่าน รวมทั้งการพัฒนาการอ่านให้แก่วัยรุ่น และเป็นแนวทางให้บรรณารักษ์ห้องสมุดโรงเรียน ครูอาจารย์ ผู้ปกครองได้ใช้ในการพิจารณาคัดเลือกและจัดหานิยายสารวัยรุ่น เพื่อส่งเสริมการอ่าน ตลอดจนเป็นแนวทางสำหรับผู้จัดทำนิยายสารวัยรุ่นได้ใช้พิจารณาในการปรับปรุงการจัดทำ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

จากการศึกษางานวิจัยในอดีตที่ผ่านมา พบว่า ไม่มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิยายสารวัยรุ่นโดยตรง เท่าที่ประมวลได้ ส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ความสนใจในการอ่านนิยายสารและวารสารของเยาวชน และการศึกษารูปแบบและวิเคราะห์ เนื้อหานิยายสารและวารสารภาษาไทยสำหรับเยาวชน ซึ่งสามารถจะนำมาใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ได้บ้าง งานวิจัยดังกล่าวพอจะประมวลได้ดังนี้

1.1 การศึกษาความสนใจในการอ่านนิยายสารและวารสารของเยาวชน
มีผู้วิจัยไว้หลายท่านดังต่อไปนี้

ประทีป พุกษากิจ (2516) ทำการศึกษาความสนใจในการอ่านหนังสือพิมพ์รายวัน นิยายสาร และวารสารของนักเรียนวิทยาลัยครูเทพสตรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะความสนใจในการอ่านหนังสือพิมพ์รายวัน นิยายสาร และวารสารของนักเรียน ในช่วงเดือนกันยายนและตุลาคม ปีการศึกษา 2514 และทัศนคติต่อหนังสือพิมพ์ นิยายสาร วารสาร และผลงานของนักเขียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา และประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง จำนวน 410 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนส่วนมากสนใจอ่านหนังสือพิมพ์รายวัน นิยายสาร

และวารสารเป็นบางครั้งบางคราว ใช้เวลาอ่านนิตยสาร และวารสารประมาณวันละ 30 นาที และอ่านในเวลาเย็น หรือไม่กี่เวลาว่างระหว่างเวลาเรียน ที่บ้านหรือหอพัก และที่ห้องสมุดของวิทยาลัย เวลาอ่านจะเปิดอ่านเรื่องที่ชอบก่อน แล้วค่อยอ่านเรื่องอื่นๆ และมักจะนำเรื่องราวที่อ่านไปเล่าให้คนอื่นฟังและวิพากษ์วิจารณ์ในหมู่เพื่อนฝูงภายหลัง การอ่าน นิตยสารและวารสารที่เคยอ่านและชอบอ่านเป็นอันดับที่หนึ่งคือ ชัยพฤกษ์ นักเขียนที่เคยอ่านผลงานและชอบเป็นอันดับหนึ่งคือ สีน้า เรื่องที่สนใจมากที่สุดคือ ข่าวเกี่ยวกับการศึกษา และอยากให้มีเรื่องเกี่ยวกับการวิเคราะห์วิจารณ์วรรณคดีและ วรรณกรรมต่างๆ เพศศึกษา การแนะแนวการศึกษาเพิ่มมากขึ้น

ต่อมาในปี พ.ศ. 2520 กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (กรมวิชาการ 2520: 5-10) ได้ทำการสำรวจความสนใจและ รสนิยมในการอ่านของเด็กและเยาวชนไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความคิดเห็น ของเด็กและบรรณารักษ์ในเรื่องความสนใจและรสนิยมในการอ่าน ประเภทของหนังสือที่ เด็กนิยมอ่าน สาเหตุที่ชอบอ่าน แหล่งที่มาของหนังสือที่เด็กนิยมอ่าน และเพื่อใช้เป็น แนวทางในการจัดทำหนังสือสำหรับเด็กและเยาวชนไทย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้น ประถมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 1,350 คน นักเรียนชั้นมัธยม ศึกษาตอนต้นและตอนปลายทั่วประเทศจำนวน 3,350 คน และครูบรรณารักษ์ทั่วประเทศ จำนวน 380 คน ผลการวิจัยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับนิตยสารและวารสารพบว่า นักเรียน ทั้งระดับประถมศึกษาตอนปลายและระดับมัธยมศึกษาชอบอ่านนิตยสาร นิตยสาร มากที่สุด ส่วนนิตยสารและวารสารนั้น นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชอบอ่านเป็นอันดับที่ 3 นักเรียนชั้น ประถมศึกษาตอนปลายชอบอ่านเป็นอันดับที่ 6 แนวโน้มที่จะอ่านนิตยสารและวารสารของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายนั้นจะเพิ่มมากขึ้นเมื่อไปเรียนชั้นมัธยมศึกษา แรงจูงใจ ที่ทำให้นักเรียนทั้งสองระดับสนใจอ่าน คือ การดูภาพยนตร์จากโรงภาพยนตร์ นักเรียน ทั้งสองระดับส่วนใหญ่มีนิตยสารและวารสารอ่านที่บ้าน และชอบอ่าน ชัยพฤกษ์ มากที่สุด ส่วนคอลัมน์ที่นักเรียนทั้งสองระดับชอบอ่านมากที่สุดคือ เรื่องสั้นจบในฉบับ

ในปี พ.ศ. 2524 สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ได้มอบหมายให้ กวางเดือน พันธมนาวิน, อรพินทร์ ชูชม และ สุภาพร ลอยด์ (2529) ทำการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์เรื่อง "การควบคุมอิทธิพลสื่อมวลชนของครอบครัวกับ

จิตลักษณะที่สำคัญของเยาวชนไทย" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาว่า บิคามารคาที่มีลักษณะต่างกันจะตระหนักในอิทธิพลของสื่อมวลชนต่อเด็ก และควบคุมเด็กทางด้านสื่อมวลชนแตกต่างกันเพียงใด และนักเรียนที่รับสื่อมวลชนทางบ้านวิทยุ โทรทัศน์ และสิ่งตีพิมพ์* ในปริมาณและคุณภาพที่แตกต่างกันจะมีจิตลักษณะที่น่าปรารถนาในด้านความมุ่งมั่นอนาคต ความเชื่ออำนาจในตน และความสามารถในการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมมากเพียงใด กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย และชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จากโรงเรียนในกรุงเทพมหานคร 7 โรงเรียน และต่างจังหวัดโดยรอบกรุงเทพมหานคร ในรัศมี 80 กิโลเมตรอีก 11 โรงเรียน จำนวน 1,600 คน และผู้ปกครองของนักเรียนเหล่านี้ทุกคนอีก 1,600 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผลการวิจัยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสิ่งตีพิมพ์ปรากฏว่า ร้อยละ 74 ของนักเรียนที่ศึกษา สิ่งตีพิมพ์อยู่บ้าน ร้อยละ 84.4 อ่านสิ่งตีพิมพ์เป็นประจำในแต่ละสัปดาห์ โดยใช้เวลาอ่านเฉลี่ย 4 ชั่วโมง 53 นาที ต่อสัปดาห์ นักเรียนหญิงอ่านสิ่งตีพิมพ์เป็นประจำมากกว่านักเรียนชาย (ร้อยละ 86.8 และ 81.9) แต่ทั้งนักเรียนชายใช้เวลาในการอ่านมากกว่านักเรียนหญิง (4.97 และ 4.17 ชั่วโมง ต่อสัปดาห์ ตามลำดับ) นักเรียนที่ใช้เวลาวางอ่านสิ่งตีพิมพ์มาก และเลือกอ่านแต่เนื้อหาที่มีประโยชน์ที่มากกว่าปริมาณและคุณค่าเป็นผู้ที่มีความมุ่งมั่นสูง สามารถใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมในระดับสูง และเชื่ออำนาจในตน สูงกว่านักเรียนอื่น ผู้ปกครองมีส่วนช่วยให้เด็กมีนิสัยการอ่านที่เหมาะสมไ้มาก กล่าวคือ ถ้าครอบครัวใดจัดหาหนังสือที่เหมาะสมให้แก่เด็กเมื่อยังเล็ก ก็จะเป็นการปลูกฝังนิสัยการอ่านที่ดีให้แก่เด็กเมื่อเติบโตเป็นวัยรุ่นด้วย แต่ถ้าผู้ปกครองมีการศึกษาในระดับต่ำฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ และมีเวลาใกล้ชิดเด็กเป็นประจำวันน้อยจะช่วยดูแลแนะนำเด็กได้น้อย

1.2 การศึกษารูปแบบและวิเคราะห์เนื้อหา นิตยสารและวารสารภาษาไทยสำหรับเยาวชน มีผู้วิจัยไว้ดังนี้

* สิ่งตีพิมพ์ในที่นี้ หมายถึง หนังสือพิมพ์รายวัน รายสัปดาห์ นิตยสาร วารสารต่างๆ ตลอดจนหนังสืออ่านเล่น และหนังสือการ์ตูน (ดวงเดือน พันธุมนาวิน, อรพินทร ชูชม และ สุภาพร ลอยด์ 2529: 297)

จวงจันท์ พาละหาญ (2516) ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษา
รูปแบบและเนื้อเรื่องของวารสารภาษาไทยสำหรับเยาวชนที่มีผลต่อการเลือกอ่านของ
นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนสาธิตส่วนกลาง ปีการศึกษา 2515"
กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนสาธิตส่วนกลางใน
กรุงเทพมหานคร จำนวน 561 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวม
ข้อมูล ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบของวารสารมีผลต่อการเลือกอ่านของนักเรียนในระดับ
ปานกลางเป็นส่วนใหญ่ รูปแบบที่มีผลต่อการเลือกอ่านของนักเรียนในระดับมากที่สุดได้แก่
ปกและภาพประกอบ ส่วนเนื้อเรื่องของวารสารมีผลต่อการเลือกอ่านในระดับปานกลาง
ยกเว้น เนื้อเรื่องทางด้านสังคมศึกษา วิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์มีผลต่อการเลือก
อ่านในระดับมากที่สุด เช่นเดียวกับนวนิยาย และคอลัมน์ข่าว

ในปี พ.ศ. 2521-2522 พรทิพย์ วินิจสร (2523) ทำการวิจัย
เรื่อง "การศึกษารูปแบบและวิเคราะห์เนื้อหาวารสารภาษาไทยสำหรับเด็ก" โดยมี
วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประวัติ และวิวัฒนาการของวารสารภาษาไทยสำหรับเด็กและ
เยาวชนของไทย และความคิดเห็นของนักเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้น
ต่อรูปแบบของวารสารภาษาไทยสำหรับเด็ก ที่พิมพ์จำหน่ายระหว่างเดือนมิถุนายน พ.ศ.
2521 ถึงเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2522 รวมทั้งวิเคราะห์เนื้อหาวารสารภาษาไทยเหล่านั้น
ด้วย โดยให้กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 226 คน
อ่านวารสารสำหรับเด็ก 5 ชื่อเรื่อง และให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 จำนวน
180 คน อ่านวารสารสำหรับเด็ก 3 ชื่อเรื่อง เป็นเวลา 1 สัปดาห์ หลังจากนั้น
ให้นักเรียนทั้งสองกลุ่มตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับรูปแบบและเนื้อหาของวารสารที่อ่าน
ส่วนการวิเคราะห์เนื้อหาวารสารนั้น ผู้วิจัยศึกษาและวิเคราะห์ด้วยตนเองประกอบการ
สัมภาษณ์ผู้จัดทำวารสารทุกชื่อเรื่อง ผลปรากฏว่า รูปแบบโดยทั่วไปของวารสารสำหรับเด็ก
เยาวชนทุกชื่อเรื่องอยู่ในเกณฑ์ที่ใช้ได้ รูปแบบที่ควรปรับปรุงคือ ภาพประกอบ การแบ่ง
หน้า และระยะห่างระหว่างคอลัมน์ และควรลดโฆษณาในวารสารบางฉบับให้น้อยลง
ส่วนเนื้อหานั้นเกือบทุกฉบับมุ่งให้ความรู้มากกว่าความบันเทิง ใช้ประกอบการเรียน
การสอนได้ และมีการสอดแทรกเนื้อหาที่ส่งเสริมคุณค่าทางจริยธรรมไว้ด้วย

ต่อมาในปี พ.ศ. 2527 สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและ
 ประสานงานเยาวชนแห่งชาติ ได้มอบหมายให้ นิตยา ชูโต และคณะ (2527) ทำการวิจัย
 เรื่อง "หนังสืออ่านสำหรับเยาวชน" เพื่อใช้เป็นข้อมูลและข้อสังเกตในการวางแผน
 ส่งเสริมการผลิตหนังสือสำหรับเยาวชน โดยวิเคราะห์เนื้อหาหนังสือที่ตีพิมพ์ระหว่าง
 ปี พ.ศ. 2524-2526 นิตยสารและวารสารที่พิมพ์จำหน่ายระหว่างเดือนพฤษภาคม-
 กรกฎาคม พ.ศ. 2527 ส่วนหนังสือพิมพ์วิเคราะห์เฉพาะที่ตีพิมพ์ระหว่างเดือนพฤษภาคม
 พ.ศ. 2527 ผลการวิเคราะห์ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับนิตยสารและวารสารพบว่า จำนวน
 นิตยสารและวารสารที่ผลิตในกรุงเทพมหานครมีจำนวนกว่า 950 ฉบับ ในจำนวนนี้
 289 ฉบับเป็นนิตยสาร ร้อยละ 61 มีกำหนดออกเป็นรายเดือน รองลงมาคือรายบimester
 และรายสัปดาห์ นิตยสารส่วนใหญ่มีราคาประมาณ 15 บาท จากการวิเคราะห์เนื้อหา
 สามารถจำแนกนิตยสารออกเป็นกลุ่มตามลักษณะเฉพาะของเนื้อหาในนิตยสารได้เป็น
 31 กลุ่ม กลุ่มที่ 20 เป็นกลุ่มของนิตยสารวัยรุ่น ซึ่งมีจำนวน 13 ฉบับ ราคา 10-15 บาท
 นิตยสารกลุ่มนี้มีเนื้อหาเกี่ยวกับพฤติกรรมของวัยรุ่น แฟชั่นวัยรุ่น แนะนำคารา นักร้อง
 นักดนตรีวัยรุ่น นวนิยายชีวิตวัยรุ่น บทร้อยกรองเกี่ยวกับความรัก ความผิดหวัง ความสับสน
 ธรรมชาติ และชีวิต บางฉบับมีเนื้อหาค่านิยมชีวิตวิถีสอดแทรกอยู่ และมีนิตยสาร 2 ฉบับ
 ที่มีคอลัมน์ตอบปัญหาทางเพศ คือ ทอป-ป๊อป และ ควยรัก นิตยสารที่จัดอยู่ในกลุ่มนี้ได้แก่
แรกรุ่น แฟน วัยรุ่นเร็ง วัยรุ่นรัก วัยหวาน เธอกับฉัน เป็นต้น

ต่อมาอีกหนึ่งปี พินิจ ศุภมัสต์อุ้งกูร (2528) ทำการวิจัยเรื่อง
 "เพศศึกษา: การวิเคราะห์เนื้อหาและประเมินค่านิตยสารและหนังสือพิมพ์" โดยมี
 วัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์เนื้อหาและประเมินค่าเนื้อหาเพศศึกษาของนิตยสารและ
 หนังสือพิมพ์ในปี พ.ศ. 2527 ในด้านสัดส่วนของเนื้อหา รูปแบบของการเสนอ และ
 ความถูกต้องของเนื้อหา และศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณค่าของเนื้อหาเพศศึกษา
 เรื่องเพศในวัยรุ่น สุขอนามัยทางเพศ วิถีปฏิบัติทางเพศ ความบกพร่องทางเพศ และ
 กามวิปริต ในนิตยสารและหนังสือพิมพ์ตามทรรศนะของเยาวชน กลุ่มตัวอย่างได้แก่
 นิตยสารและหนังสือพิมพ์ที่มีจำหน่ายระหว่างเดือนพฤษภาคม-กรกฎาคม พ.ศ. 2527
 และเยาวชนในระบบโรงเรียนจำนวน 161 คน และเยาวชนนอกระบบโรงเรียนจำนวน
 40 คน โดยใช้เกณฑ์การวิเคราะห์เนื้อหาทั่วไปของสิ่งพิมพ์ เกณฑ์การวิเคราะห์เนื้อหา

เพศศึกษา เภดท์การประเมินค่า เภดท์ในการจำแนกลักษณะการเสนอเนื้อหาเพศศึกษา และแบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย ผลการวิจัยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ เนื้อหานิตยสารพบว่า นิตยสารทั้งหมด 315 ชื่อ เสนอข่าวและสาระทั่วไปมากที่สุด ร้อยละ 19.13 ของนิตยสารทั้งหมดเสนอความรู้เพศศึกษาในรูปแบบนวนิยายมากที่สุด นิตยสารจำนวนหนึ่งในสามของนิตยสาร 90 ชื่อที่เสนอเนื้อหาเพศศึกษาส่วนใหญ่เป็น นิตยสารในกลุ่มที่มีเนื้อหาเฉพาะเกี่ยวกับวัยรุ่น นิตยสารผู้หญิง นิตยสารผู้ชาย นิตยสาร เกี่ยวกับสุขภาพอนามัย และนิตยสารเกี่ยวกับวงการบันเทิง ปกิณณะชีวิต เรื่องแปลกๆและ เหลือเชื่อ เนื้อหาเพศศึกษาที่เสนอในนิตยสารเป็นเรื่องวิธีปฏิบัติทางเพศมากที่สุด คือ ร้อยละ 24.20 สักส่วนของเนื้อหาที่ปรากฏพบว่า เสนอเรื่องเพศในวัยรุ่นในเรื่อง เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นมากที่สุดถึงร้อยละ 42.53 เนื้อหาที่มีความถูกต้อง มากที่สุดคือ เรื่องสุขอนามัยทางเพศ ส่วนความคิดเห็นของเยาวชนในและนอกระบบ โรงเรียนที่เคยอ่านเนื้อหาเพศศึกษาจากหนังสือพิมพ์ และ/หรือนิตยสารพบว่า เยาวชน ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า เรื่องเพศในวัยรุ่น และเรื่องสุขอนามัยทางเพศ มีประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตของตนมากที่สุด เรื่องกามวิปริตเป็นเรื่องที่เยาวชนส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นว่า ไม่มีประโยชน์ต่อการดำรงชีวิต

จะเห็นได้ว่า งานวิจัยทั้ง 7 เรื่องข้างต้น เป็นเรื่องเกี่ยวกับการศึกษา ความสนใจในการอ่านนิตยสารและวารสารของเยาวชน จำนวน 3 เรื่อง และการศึกษารูปแบบและวิเคราะห์เนื้อหานิตยสารและวารสารสำหรับเยาวชน จำนวน 4 เรื่อง งานวิจัยทั้ง 7 เรื่องเกี่ยวข้องกับนิตยสารและวารสารที่มีเนื้อหาเน้นด้านวิชาการมากกว่า คำนับบันเทิง และยังไม่ม้งานวิจัยเรื่องใดศึกษาเกี่ยวกับนิตยสารบันเทิงสำหรับวัยรุ่นโดยตรง ซึ่งอาจเป็นเพราะว่า นิตยสารวัยรุ่นเทิ่งมีการพิมพ์จำหน่ายแพร่หลาย และมีบทบาทต่อวัยรุ่น เมื่อไม่ถึง 10 ปีมานี้เอง ประกอบกับยังไม่ม้งุคยิ่นที่แน่นอน มีการผลิตออกมาและหยุดพิมพ์ จำหน่ายอยู่เรื่อยๆ จึงยังไม่ม้งุคยิ่นที่ใดทำการศึกษา

2. งานวิจัยในต่างประเทศ

ในการศึกษางานวิจัยในต่างประเทศ ผู้วิจัยถูกจำกัดด้วยความไม่ทันสมัย ของข้อมูลและอุปสรรคในการเข้าถึงข้อมูลหรือสารนิเทศนั้นๆ เท่าที่ศึกษาพบว่า ไม่มีงานวิจัย

ที่เกี่ยวข้องกับนิยายสารวิยรุ่นโดยตรง เท่าที่มีอยู่เป็นเรื่องเกี่ยวกับความสนใจในการอ่าน นิยายสารและวารสารของเยาวชน (เช่นเกี่ยวกับงานวิจัยในประเทศ) ซึ่งมีผู้ทำการสำรวจ และวิจัยไว้ ดังต่อไปนี้

David Paul Ausuble (1954: 300-301) ได้ทำการศึกษา การอ่านของวิยรุ่น และสรุปว่า วิยรุ่นจะเลือกอ่านหนังสือชนิดต่างๆกัน เรื่องชอบขึ้นชอบ อ่านน้อยลงแต่ชอบอ่านสารคดีมากขึ้น สนใจอ่านวารสารที่มีคุณค่า และเลือกอ่านเรื่องใน วารสารที่เกี่ยวกับเหตุการณ์ของโลก ข่าวการเมือง ข่าวต่างๆทั่วไป ขณะเดียวกันก็ ต้องการอ่านเรื่องอ่านเล่นแบบผู้ใหญ่ หนังสือเบาสมองเกี่ยวกับตาราภาพยนตร์ เป็นต้น

ต่อมาในปี ค.ศ. 1958 C.W. Hunnicut และ William J. Iverson (1958: 121) ทำการศึกษาเกี่ยวกับภูมิหลังทางบ้านของเด็กที่อ่านวารสาร พบว่า วารสารที่มีอยู่ในบ้านมีความสำคัญและสัมพันธ์กับระดับเชาวน์ปัญญาของเด็ก วารสาร ที่ดีมักจะมีอยู่ในบ้านของเด็กที่มีระดับสติปัญญาค่อนข้างดี ความสัมพันธ์ระหว่างระดับเชาวน์ ปัญญาของเด็กกับชนิดของวารสารมีน้อยกว่าความสัมพันธ์ระหว่างระดับเชาวน์ปัญญาของ เด็กกับจำนวนวารสารในบ้าน นอกจากนี้ยังได้ศึกษาเกี่ยวกับการเลือกอ่านเรื่องต่างๆใน วารสารของเด็กชายและเด็กหญิงที่มีระดับเชาวน์ปัญญาแตกต่างกัน 3 กลุ่ม คือ เด็กกลุ่ม ฉลาด เด็กกลุ่มปานกลาง และเด็กกลุ่มอ่อน ผลการศึกษาพบว่า เด็กชายกลุ่มฉลาดเลือก อ่านเรื่องเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และเรื่องชนตลกโลกมากที่สุด ขณะที่เด็กชายกลุ่มปานกลาง และกลุ่มอ่อนเลือกอ่านเรื่องนักสืบและเรื่องลึกลับมากที่สุด ส่วนเด็กหญิงกลุ่มฉลาดจะเลือก อ่านเรื่องสำหรับเด็กมากที่สุด ขณะที่เด็กหญิงกลุ่มปานกลางเลือกอ่านเรื่องเกี่ยวกับ ภาพยนตร์และการละคร และเด็กหญิงกลุ่มอ่อนเลือกอ่านนิทานและเรื่องทั่วไปมากที่สุด

ต่อมาอีกหนึ่งปี Gilbert Youth Research Company ได้ทำการ ศึกษาเกี่ยวกับการอ่านวารสารของประชาชนในประเทศสหรัฐอเมริกาในปี ค.ศ. 1959 พบว่า ชาวอเมริกันชอบอ่านวารสารมาก และปริมาณการอ่านจะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ผู้อ่านมี ประมาณ 60 ล้านคน และอยู่ในวัยตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป ร้อยละ 72 ของผู้อ่านที่เป็นวิยรุ่น ชอบอ่านวารสาร วารสารที่วิยรุ่นสนใจอ่านเป็นวารสารที่มีเรื่องเกี่ยวกับวงการบันเทิง และวงการโทรทัศน์ (Russell 1961: 16)

ในปี ค.ศ. 1984 Cathleen A. Armstrong Nichols (1984: 2823-A) ทำการวิจัยเรื่อง "Reading Preferences of Remedial Ninth, Tenth, Eleventh and Twelfth Grade Students from California" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจเกี่ยวกับรูปแบบของหนังสือที่ชอบ ประเภทของวัสดุการอ่านที่ชอบ ขวณิยายที่ชอบ ปริมาณของหนังสือที่อ่าน และสาเหตุที่อ่าน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับเกรด 9-12 ที่ต้องแก้ไขข้อบกพร่องในการอ่าน จากรัฐแคลิฟอร์เนียจำนวน 953 คน ผลการวิจัยพบว่า เด็กชอบอ่านหนังสือสารคดี ประเภทของวัสดุการอ่านที่ชอบได้แก่ นิยายสาร ส่วนนวนิยายชอบอ่านงานเขียนของ S.E. Hinton ในด้านปริมาณหนังสือที่อ่าน ส่วนใหญ่อ่านประมาณ 1-5 เล่ม ต่อปี และเหตุผลที่อ่านก็คือ ต้องการเรียนรู้สิ่งแปลกๆใหม่ๆมากที่สุด

จะเห็นได้ว่า งานวิจัยทั้ง 4 เรื่องข้างต้น เป็นงานวิจัยที่เกี่ยวกับความสนใจในการอ่านนิยายสารและวารสารของเยาวชน ซึ่งทุกเรื่องเกี่ยวข้องกับนิยายสารและวารสารที่มีเนื้อหาเน้นด้านวิชาการมากกว่าความบันเทิง เช่นเดียวกับงานวิจัยในประเทศไม่ปรากฏว่ามีงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับนิยายสารบันเทิงสำหรับวัยรุ่นโดยตรงที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในลักษณะของสารนิเทศที่ผู้วิจัยจะนำมาศึกษาในงานวิจัยครั้งนี้ได้ จึงจำเป็นต้องเล็งมาศึกษาจากงานวิจัยทั้ง 4 เรื่องดังกล่าว ซึ่งพอจะใช้เป็นแนวทางได้บ้าง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประวัติ นโยบาย วัตถุประสงค์ของการจัดทำ และการเผยแพร่ นิยายสารวัยรุ่น จำนวน 13 ชื่อเรื่องที่พิมพ์จำหน่ายมาแล้วอย่างน้อย 1 ปี
2. เพื่อศึกษาทัศนคติของนักเรียนมัธยม ต่อนิยายสารวัยรุ่น ในด้านรูปเล่ม ภาพ ราคา ตัวอักษร คอลัมน์ การใช้ภาษา การโฆษณา การจัดทำ และประโยชน์ที่ได้รับ

สมมติฐานของการวิจัย

นักเรียนมัธยมมีทัศนคติต่อนิยายสารวัยรุ่นในด้านรูปเล่ม ภาพ ราคา ตัวอักษร คอลัมน์ การใช้ภาษา การโฆษณา การจัดทำ และประโยชน์ที่ได้รับแตกต่างกันไปตามเพศและชั้นเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ทำการศึกษาทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ของโรงเรียนประจำจังหวัด สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 5 จาก 6 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดราชบุรี จังหวัดสมุทรสงคราม และจังหวัดสุพรรณบุรี จังหวัดละ 72 คน รวมจำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง 432 คน

2. นิศยสารวัยรุ่นที่นำมาเป็นกลุ่มตัวอย่างในแบบสอบถามของการวิจัยครั้งนี้ คัดเลือกเฉพาะนิศยสารวัยรุ่นที่พิมพ์จำหน่ายมาแล้วอย่างน้อย 1 ปี (ตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ. 2529) ทั้งรายปักษ์และรายเดือน และยังมีจำหน่ายอยู่ตามแผงหนังสือทั้งในเขตกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัดทั้ง 6 จังหวัดที่ศึกษา ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนมิถุนายน ในปี พ.ศ. 2530 จำนวน 13 ชื่อเรื่อง ได้แก่ ซิกทีน ทอป-ป๊อป เธอกับฉัน น้ำหวาน บงกช เปรี้ยว แพรวสุดสัปดาห์ เรา โลกคนตรี วัยน่ารัก วัยหวาน HELLO และ YOU & ME

วิธีดำเนินการวิจัย

1. สํารวจและรวบรวมรายชื่อนิศยสารวัยรุ่นที่เคยพิมพ์จำหน่ายในอดีตและนิศยสารวัยรุ่นที่ยังคงพิมพ์จำหน่ายอยู่ในปัจจุบัน (ภายในเดือนธันวาคม พ.ศ. 2530) จากร้านขายหนังสือเก่า และแผงหนังสือทั้งในเขตกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด

2. ศึกษารูปแบบและเนื้อหาของนิศยสารวัยรุ่นที่สำรวจและรวบรวมมาได้ จากตัวเล่มของนิศยสาร

3. คัดเลือกนิศยสารวัยรุ่นที่พิมพ์จำหน่ายมาแล้วอย่างน้อย 1 ปี (ตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ. 2529) และยังมีจำหน่ายอยู่ตามแผงหนังสือ เพื่อใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

4. สัมภาษณ์บรรณาธิการหรือผู้เกี่ยวข้องกับนิศยสารวัยรุ่นที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และนิศยสารวัยรุ่นที่ไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่าง แต่ยังมีพิมพ์จำหน่ายอยู่ตามแผงหนังสือ เพื่อจะไ้ทราบประวัติ นโยบาย วัตถุประสงค์ของการจัดทำ และการเผยแพร่

5. สร้างแบบสอบถามทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อนิศยสารวัยรุ่นที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง แบบสอบถามแบ่งเป็น 4 ตอน

ตอนที่ 1 รายละเอียดส่วนตัวของนักเรียนที่ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ทรรศนะหรือความคิดเห็นของนักเรียนต่อนิเทศสารวัยรุ่นในด้าน
ต่างๆ

ตอนที่ 3 ประเภทของคอลัมน์ต่างๆที่ปรากฏในนิเทศสารวัยรุ่นที่นักเรียน
ชอบที่สุดพร้อมเหตุผล

ตอนที่ 4 รายชื่อนิเทศสารวัยรุ่นที่นักเรียนชอบที่สุดพร้อมเหตุผล

6. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6
ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ที่ไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 24 คน
แล้วนำแบบสอบถามนั้นมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์

7. นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์แล้วไปแจกให้แก่นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของ
โรงเรียนประจำจังหวัดแต่ละจังหวัด ในเขตการศึกษา 5 และรับแบบสอบถามกลับคืนมา
ในวันเดียวกัน

8. นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาทั้งหมด มาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการ
ทางสถิติ โดยวิธีหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และการทดสอบค่าไคสแควร์ (CHI SQUARE)

9. วิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลในรูปตารางและความเรียง

10. สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ทำให้ทราบประวัติ นโยบาย วัตถุประสงค์ของการจัดทำ และการ
เผยแพร่ นิเทศสารวัยรุ่น

2. ทำให้ทราบทรรศนะของนักเรียนมัธยม สังกัดกรมสามัญศึกษา
เขตการศึกษา 5 ต่อนิเทศสารวัยรุ่น ในด้านรูปเล่ม ภาพ ราคา ตัวอักษร คอลัมน์
การใช้ภาษา การโฆษณา การจัดทำ และประโยชน์ที่ได้รับ

3. เป็นแนวทางสำหรับครูอาจารย์ บรรณารักษ์ ผู้ปกครอง ตลอดจนผู้
เกี่ยวข้องในการส่งเสริมและแนะแนวการอ่านให้แก่วัยรุ่น

4. เป็นแนวทางสำหรับผู้จัดทำนิเทศสารวัยรุ่นในการพิจารณาปรับปรุงการจัดทำ

คำอธิบายศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

นิตยสารวัยรุ่น หมายถึง นิตยสารที่มีวัตถุประสงค์เพื่อเสนอเรื่องราวต่างๆ เกี่ยวกับวัยรุ่น จัดทำเพื่อกลุ่มผู้อ่านวัยรุ่น เนื้อหาส่วนใหญ่เน้นความบันเทิง เช่น แฟชั่น คาราภาพยนตร์ นักร้อง นักดนตรี เพลง บทกวีและกลอนแปล นวนิยายรัก เรื่องสั้น เรื่องแปล แฟนคลับ คอปปี้หาของวัยรุ่นในร้านต่างๆ แบบทดสอบ มิตรสัมพันธ์ ทางจดหมาย เป็นต้น

นโยบาย หมายถึง แนวทางการดำเนินการจัดทำนิตยสารวัยรุ่นของผู้จัดทำ ในร้านที่เกี่ยวข้องกับรูปเล่ม เนื้อหา ผู้เขียนเรื่อง ภาพประกอบ โฆษณา และกลุ่มผู้อ่าน

การเผยแพร่ หมายถึง การทำให้นิตยสารวัยรุ่นเป็นที่แพร่หลาย ได้แก่ การวางจำหน่ายตามแผงหรือร้านขายหนังสือ และการเปิดรับสมาชิก

รูปเล่ม หมายถึง ขนาดความกว้าง \times ความสูงของนิตยสารวัยรุ่น โดยวัดเป็น นิ้ว และจำนวนหน้าทั้งหมดของนิตยสารวัยรุ่น รวมทั้งวิธีการเย็บเล่มทั้งแบบมุงหลังคา และแบบใส่กา

สีของตัวอักษร หมายถึง สีขาว-ดำ หรือสีอื่นๆ ของตัวอักษรในส่วนของ เนื้อหา และสีของตัวอักษรบนปกและภาพประกอบที่เป็นภาพสี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย